

1150/1737 OSMANLI-İSVEÇ TİCARET ANLAŞMASI

1150/1737 Ottoman-Sweden Trade Agreement

Mustafa GÜLER*

ÖZET

XV. asırın ortalarından itibaren dünya sahnesinde güçlü bir devlet olarak yer alan Osmanlı Devleti, komşuları ve uzaktaki devletlerle birçok ticaret anlaşması yapmıştır. Bu anlaşmaların çoğu o zamanki dünyanın önemli deniz ve kara ticaret merkezlerini elinde bulunduran Osmanlı'nın liman ve yollarından faydalama şeklinde tezahür etse de, her birinin arka planında değişik gerekçeleri vardır. Daha evvel Fransa, İngiltere ve Hollanda gibi devletlerle yapılan ticaret anlaşmasının bir benzeri XVIII. asırın ortalarında İsveç'le imzalanmıştır. Anlaşmanın temel gerekçesi Karlofça Anlaşması sonrasında iki devletin Rusya'ya karşı ittifak arayışıdır. Önce İsveç Kralı XII. Şarl'ın Osmanlı topraklarında ikameti, ardından Şarl'ın aldığı borçların tasfiyesi meselesi 1737 tarihinde iki devletin ticaret anlaşması ile sonuçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Osmanlı, İsveç, Ticaret Anlaşması, XII. Şarl.

ABSTRACT

The Ottoman state being the most powerful state in the world scene in the middle of XV. century, has signed many trade agreements with its neighbors and other states. In the foreground it looks as if most of these agreements were signed to take advantage of the important commerce centers which were all in the hand of the Ottomans, but there are many other reasons in the background. An agreement, which is very alike the ones which have been signed with France, England and Netherland, has been signed with Sweden in the middle of the XVIII century. The main reason behind the agreement is the need for alliance of the two states against Russia after the Karlowitz. The accommodation of Swedish King Carolus XII in the Ottoman territory and deletion of Carolus's loans ended up with an agreement in 1737.

Key words: Ottoman, Sweden, Trade Agreement, Carolus XII.

***

GİRİŞ

Dünyada hüküm sürmüş olan tüm devletler gibi Osmanlı Devleti de tarih sahnesine çıktıgı andan son dönemine kadar gerek komşuları, gerekse diğer ülkelerle çeşitli münasebetler tesis etmiştir. Savaş ve barış ilişkilerinin yanı sıra; ticaret ve savunma ittifakı için yapılan anlaşma ve uygulamalar bunların başlıcalarıdır. Günümüzde Osmanlı'nın dış ilişkileri içinde en çok tartışılan konulardan biri de ticaret anlaşmalarıdır. Çünkü bu anlaşmalar birinin ticari imkânlarından faydalama dengesinden daha çok XVI. asırın başından itibaren, o zamanki dünyanın önemli deniz ve kara ticaret

* Afyon Kocatepe Üniversitesi, Tarih Bölümü öğretim üyesi.

merkezlerini elinde bulunduran Osmanlı'nın liman ve yollarından faydalanan şecline tezâhür etmiştir. 1463 tarihinde Venediklilere imtiyazlar ile başlayan bu silsile Fransa, İngiltere, Hollanda gibi Avrupalı devletlerle devam etmiştir. XVIII. asırın ortalarında Osmanlıdan ticari imtiyaz sağlayan devletlerden biri de İsveç'tir. İsveç'in Osmanlıdan sağladığı bu imtiyazlara geçmeden kısaca Osmanlı-İsveç ilişkilerinin tarihî seyrine ve Osmanlı-İsveç ticaret anlaşmasının temel nedenlerine göz atalım.

1. Osmanlı-İsveç İlişkilerinin Tarihî Seyri

Osmanlılar, Balkanlara dolayısıyla da Avrupa kıtasına 1353 tarihinde ayak basmışlar ve 330 yıl (1683'e kadar) devamlı bir surette bu kıtada genişlemiştir. Bu genişleme gerek Osmanlı sınırlarına dâhil edilen topluluklar, gerekse dâhil edilemeyen devletler ve milletler arasında karşı bir stratejinin temel âmili olmuştur. Hatta bu karşılık hiçbir dönemde sınır itibarıyla Osmanlı ile yan yana gelinmeyen devletler tarafından bile aktif olarak desteklenmiştir (İngiltere gibi). 1516'da Kudüs'ün ilhakıyla Hıristiyanların kutsal mekânlarının Osmanlı eline geçmesinin bu karşılığının beslediği söylenilebilir. Bu muhalefete ilk tepkiyi verenlerden biri de zamanın İsveç kralı olmuştur. O 1529 yılında İsveçli hacıların Osmanlı hâkimiyetindeki kutsal yerlere gitmelerini yasaklamıştır (Beydilli 2001: 409).

1529 yılında Avrupa'nın Osmanlılara karşı yapmış olduğu kutsal ittifakta İsveçlilerin yer alıp olmadığı tam olarak bilinmediğinden, yukarıdaki olayı istisna edilirse, Fransa ile birlikte İsveç'in Osmanlı devletine karşı tavırları genelde dostça olmuştur (Beydilli 2001: 409). Bu dostluk 1709'da Ruslara yenilen İsveç Kralı XII. Şarl'ın, Özi Muhibizi Yusuf Paşa'nın da yardımıyla Osmanlı topraklarına sığınması, burada beş yıl süreyle kalması ile pekişmiş ve O, vatanına döndükten sonra da artarak devam etmiştir.

2. Ticaret Anlaşmasının Temel Sebebi: XII. Şarl'ın Osmanlı Devletine Sığınması ve Osmanlı Ülkesindeki Faaliyetleri

1699 yılında, o zamana kadarki tarihinin en ağır şartlarını ihtiva eden anlaşmasına imza koyan Osmanlı Devleti'nin başı, kendi toprakları üzerindeki isteklerinde daha da pervasızlaşan Ruslarla ciddi anlamda dertliydi. Çünkü Ruslar hem Balkanlar hem de Karadeniz üzerindeki Osmanlı hâkimiyetini kırarak sıcak denizlere inmeye temel hedef edinmişti. Bu durumda alınacak askeri tedbirlerin yanında onlara karşı Osmanlı'ya ciddi anlamda destek verecek olan yegâne ülke İsveç'ti. Çünkü Rusya, Osmanlı ülkesine karşı beslediği emellerin bir benzerini kuzey komşusu İsveç üzerinde de tasarlamış ve bu yolda ciddi bir mücadeleye girişmişti. Rusya ile İsveç Lehistan meselesinden dolayı 1697 yılından itibaren devamlı olmasa da sıcak çatışma içindeydiler. Bu anlaşmazlık Osmanlı Devleti'nin

de dikkatini çekmiş ve Ruslara karşı İsveç kralının dostluğunu kazanmak maksadıyla Çorlulu Ali Paşa'nın sadaretinde (1705–1710), Özi Valisi ve Bender Muhabizi Yusuf Paşa¹ Yergögülü Mehmed Efendi'yi İsveç'e göndermiştir (Râşid III, 1282: 292).

Elçi, İsveç Kralı ile Thorn şehrinde bir dizi görüşmeler yapmıştır. Görüşmelerin ana konusu Ruslarla savaşta Osmanlı kuvvetlerinin kendisine yardım etmesidir. Görüşmeler sonucunda Kral, Yusuf Paşa'ya gönderdiği mektupla Osmanlı Devleti'nden bir takım isteklerde bulunmuştur².

1700 yılından itibaren Danimarka ve Polonya taraflarında kazandığı başarılarla iyice kuvvetlenen genç kral XII. Şarl, 19 Temmuz 1702 de Lehlere karşı Kliszow ve 13 Şubat 1706'da Saksonya'ya karşı Fraustadt meydan savaşlarını kazanmış (Kurat 1943:255) ve Baltık civarının neredeyse tek hâkimi haline gelmiştir. Bu tarihten itibaren Şarl'ın daha da güçlenmesine engel tek kuvvet Rus Çarı Petro kalmıştı (Kurat 1943:256). Onun bertaraf edilmesi için de yukarıda zikrettiğimiz gibi Osmanlılarla anlaşımdı.

1708 de başlayan İsveç-Rus çatışmasının başlarında İsveç Kralı Rusların elindeki bazı kaleleri almıştı. Ne var ki ülkesinden yeterli insan, iaşe ve gıda desteği alamıyordu. Ruslara ise düzenli yardım ulaşması ile başlangıçtaki üstünlüğün ardi gelmedi. Bu hale bir de Kral'ın ayagından yaralanması eklenince ordusunun durumu büsbütün kötüleşti (Uzunçarşılı 1995: 61). Sonuçta İsveç kuvvetleri 8 Temmuz 1708 de yapılan Poltava muharebesinde Ruslara karşısında yenildiler. (Râşid III, 1282:295; Kurat 1943: 257). Savaş sonunda İsveç ordusu ve kralının önünde iki şık kalmıştı: Ya Ruslara teslim olmak, ya da kendisini Ruslardan koruyacak büyük bir devlete iltica etmek. O ikincisini tercih ederek daha önce irtibat halinde olduğu Bender Muhabizi ve Özi Valisi Yusuf Paşa'nın davetiyle Osmanlı topraklarına sığınmak için harekete geçti (Uzunçarşılı 1995: 62–63).

Temmuz ayının ortalarında Osmanlı sınırı Aksu'ya ulaşan Şarl ve ordusu tam nehri geçecekken iki taraftan olumsuz bir hal ile karşılaşmıştır: Ruslar arkadan yetişerek İsveç kuvvetlerini tazyik etmeye başlamış aynı zamanda Özi Muhabizi Sofu Abdurrahman Paşa³ İsveç kuvvetlerinden geçiş bedeli istemiştir. Bu durumda Şarl bir taraftan Rus kuvvetleriyle çarpışmış, bir taraftan da Abdurrahman Paşa ile 1000 altın ve belli sayıda esir ve câriye vermek şartıyla anlaşarak Osmanlı topraklarına iltica etmiştir (Râşid III, 1282: 297–298).

¹ Çerkes asıllı olan Yusuf Paşa 1106/1995 de vezir ve yeniçeri ağası oldu. 1110/1698 de Özi valiliğine getirildi. 1123/1711'de vefat etti, (Mehmed Süreyya, *Sicill-i Osmâni Yâhiud Tezkire-i Meşâhir-i Osmâniyye*, (Yay. Orhan Hülagu vd.) cilt. VI/2, İstanbul 1998, s.266.

² Şarl'ın istekleri ve Osmanlı Sadrazamının cevabı için bkz: Râşid, *Tarih*, c.III, İstanbul 1282, s.292–293.

³ Çorlulu Ali Paşa'nın kethüdası iken 1120/1708 de vezir oldu. Ardından Özi ve Yenikale muhabizi olup 1127/1715'te vefat etti.(Mehmed Süreyya, Mehmed Süreyya, *age*, (Yay. Ali Aktan vd), cilt III, İstanbul 1996, s.318.

2.1. Bender'de İkameti (1121-1124/1709-1712)

Şarl, Bender'de ikamet etmeye başladıkta sonra Sultan ve Sadrazamla görüşmeler yapması ve statüsünü belirlemesi maksadıyla Martin Neugebauer'i İstanbul'a göndermiştir. Elçi, daimî murahhas olarak kabul edilmiş, Şarl ile görüşmeler yapmak maksadıyla da Vali Yusuf Paşa görevlendirilmiştir (Ahmed Refik 1332: 18). Ön görüşmelerin ardından Şarl'ın Bender'de istediği kadar kalabileceği belirtilmiştir ve kendisine yevmî 414,5 kuruş tahsisat bağlanmıştır (Ahmed Refik 1332: 18).

Şarl, Osmanlı topraklarında mülteci gibi değil bir kral gibi davranışmıştır. Himayesinde olduğu devletin çıkarları ve güvenliğini göz ardi ederek ülkesinin irtibat halinde olduğu diğer devletlerle de temaslarda bulunmaktan geri durmamıştır. Bilhassa Rusya aleyhine olan teşebbüsleri daha evvel Ruslarla barış anlaşması yapan⁴ Osmanlı yönetimini endişelendirmiştir. Onların bu bahane ile Osmanlı topraklarına saldıracakları ihtimali göz önüne alınarak Rumeli de bulunan askeri birliklerden bir kısmına Özi'ye doğru harekete geçmeleri emri verilmiştir (Ahmed Refik 1332: 25). Haliyle Rus Çarı Petro elçisi vasıtasiyla İsveç Kralının Osmanlı topraklarından derhal çıkışmasını ve Kazak Hatmanı Mazepa'nın Ruslara teslimini talep etmiştir (A.DVNS NHM VI; 176-177).

Ruslar aynı teklifleri başka bir elçi ile Bender Valisi Yusuf Paşa'ya iletilmişlerdir. Paşa Rus murahhasına, İsveç Kralını takip ederken Osmanlı sınırlarını ihlal ettiklerini, böylelikle anlaşmaya önce kendilerinin uymadığını bildirmiştir, Kazak Hatmanı'nın da Osmanlı topraklarına İsveçlilerle sığındığını, dolayısıyla onlardan addedildiğini belirterek, tesliminin İsveçlilerin Osmanlı topraklarından ayrılmamasından sonra mümkün olacağını söylemiştir (Râşid III,1282: 299; Ahmed Refik 1332: 26, Uzunçarsılı, 1995: 65).

Böylesine hassas bir halde bile Şarl'ın Elçisi Neugebauer ile İsveç lobisi Osmanlı devlet erkânını Ruslarla yapılacak savaş hususunda şartlandırmaya uğraşmıştır (Ahmed Refik 1332:27-28). Baltacı Mehmed Paşa'nın sadrazam olması ile Osmanlı sarayı ve bürokrasisindeki Rus aleyhtarlığı ve İsveç muhabbeti had safhaya ulaşmıştır. Buna Rusların Osmanlı sınırına tecavüzleri ile Kırım Hanı'nın İstanbul'a gelerek Rusya ile savaş yapılması yönündeki çalışmaları eklenince, Osmanlı devleti 1132/1711 tarihinde neredeyse on yıldır barış içinde kalmak için büyük çaba gösterdiği Rusya'ya karşı savaş ilan etmiştir (Ahmed Refik 1332: 31-32).

Prut'ta Osmanlı ordusunun Rusları açık olarak köşeye sıkıştırmasına ve muhasara altında tutmasına rağmen, taarruz emri çıkmadığından kesin netice

⁴ Bu antlaşma Safer 1112/Ağustos 1700 tarihinde Rusların Azak kalesini ele geçirmeleri üzerine imzalanan İstanbul antlaşmasıdır, Antlaşma için bkz: Defterdar Sarı Mehmed Paşa, *Zübde-i Vekayi'ât Tahlil ve Metin (1066-1116/1656-1704)*, (Haz. Abdükkadir Özcan), Ankara 1995, s.692-698; İsmail Hakkı Uzunçarsılı, *Osmanlı Tarihi*, Ankara 1995, cilt III/I, s.165.

alınamamış ve sonunda anlaşma yapılması kararlaştırılmıştır (Uzunçarşılı 1995,84). Yapılan anlaşmanın Osmanlılar ve İsveçliler adına tatmin edici olmaması, kendi adına oldukça ümide kapılan Şarl'ı çileden çıkarmış ve Osmanlı Sadrazamı Baltacı Mehmed Paşa'ya sert bir şekilde “Çarı yakalayıp İstanbul'a sevk edemez miydin” diyerek ilginç bir yaklaşım sergilemiştir. Aslında muâhede şartları arasında Şarl'ın güvenle memleketine dönebilmesini ve bu sırada Rusların hiçbir şekilde müdahalede bulunmayacaklarını ihtiva eden maddeler de vardı (Danişmend 1972:5). Sulhun ardından 1 Şubat 1713'te Şarl'a Bender'den çıkış ülkesine dönmesi yolunda tebliğat yapılmıştır (Danişmend 1972:5).

2.2. Osmanlıların Şarl'ı Ülkesine Gönderme Çabaları ve Kral'ın Dönüşü

Yapılan ilk tebliğatı Şarl'ın dikkate almaması üzerine Sultan III. Ahmed, Şarl'ın maiyetinden herhangi birinin İstanbul'a girmesini yasakladı ve Osmanlı donanmasındaki İsveç generalinin de görevine son verdi. Bununla da kalmayarak Şarl'a verilen yevmiye kesti (Ahmed Refik 1332, 42–43) ve ilgili tüm birimlere meseleyi açıklayan fermanlar ve hükümler gönderdi⁵.

Bender'de kalmaya devam etmek isteyen Kral'ın ayrılmama nedeni olarak kış şartlarını öne sürmesi üzerine Valide Gülnuş Sultan araya girerek yevmiyenin tekrar ödenmesini sağladı. Kış mevsiminin ardından Osmanlı idaresi Lehistan ile anlaşarak, Şarl'ın topraklarından emniyetle geçmesi için kesin güvence aldı (Ahmed Refik 1332: 49–50). Bu güvence üzerine III. Ahmed, Bender Muhabizi ve Özi Valisi Kethüda İsmail Paşa⁶ ile Kırım Hanı'na, Kral'ın Bender'den çıkarılmasını, gerekli hazırlıkların yapılmasını, yoldaki müşkülerin de halledilmesinden sonra, Lehistan üzerinden memleketine ulaştırılmasını âmir bir ferman irad etti (A.DVNS NHM VI, 24). Ardından bizzat Şarl'a, “Nâme-i hümâyûnum mucibince Leh memleketi içinden dostluk ile sizin vilâyetinize gitmeniz hususu Kırım Haniyla, Bender muhafazasında olan İsmail Paşa'ya sipâriş ve tenbîh olunmuştur. Siz dahî işbu Nâme-i Hümâyûnumuz mefhûmuyla amel idesiz evâhir-i Rebiulâhir 1124/Haziran 1712” (A.DVNS NHM VI, 245) şeklinde bir nâme yazarak gitmesi gerektiğini açıkça bildirdi.

Osmanlı idaresinin bu kararlılığı karşısında Şarl hâlâ memleketine gitmeyi çeşitli bahaneler öne sürerek reddediyordu. Bu tavır üzerine bir kere daha memleketine dönmesi ikazı şu şekilde yapıldı: “siz ki dostumuz İsveç

⁵ Örnek için bkz: Başbakanlık Osmanlı Arşivi, Divan-ı Hümâyûn Mühimme Defterleri (A.DVN. MHM), 119, 43, 45–46.

⁶ Damad Hasan Paşa'nın kethüdası ve eniștesidir. 1116/1704 te vezir olup, Kıbrıs muhafizliği. Trablusşam, Rumeli valiliklerinde bulundu. 1124/1712 de Bender muhabizi oldu, 1125/1713 azledildi, ardından vefat etti. (Mehmed Süreyyâ, *age*, cilt I, (Haz. Ali Aktan vd), İstanbul, 1995, s.347.

Kralınız. Bu kiş içinde vilâyetinize gitmek üzere cümleniz tedârikiniz görülüp ve Kırım Hanı'na ve Bender Muhafizi'na nakliniz hususu için tenbîh-i hümâyûnumuz olup ve asker dahi hâzır olup, hareketinizi müterakkib olmalarıyla imdi işbu hatt-i hümâyûn-i şevket makrûnumuz vardıkta, bu vakti fevt etmeyip Han'ın ve Bender Muhafizi'nin re'yleri üzere bilâ te'hîr kalkıp vilayetinize azimet idesiz. Gitmeyüp hilâfiyla hareket iderseniz emir başka şekilde olmak iktiza ideceğini fikridüp elbette bilâ tevakkuf kalkıp gidesiz (A.DVNS NHM VI, 276)".

Mektupta kullanılan üslup bile artık Şarl'ın, Osmanlı nezdindeki sevimliliğinin bittiğini ve sabrı tükendiğini gösteriyordu. Bu emirden sonra bile Kral Bender'den ayrılmayı reddetti. Onun bu karşı çıkışması Dîvânda ele alındı. Dîvândan Şeyhüllâsim da fetvası ile Kral'ın yapılacak son teklife de direnmesi halinde; asıl konumuna düşeceği ve böylelikle kendisi ile savaşılacağı kararı çıktı (Ahmed Refik 1332:70). Mezkûr karar Osmanlı yöneticileri tarafından Kral'a açıklandı. Fakat o, hem ülkesine dönmemeyi reddettiği gibi ara tedbir olarak teklif edilen Dimetoka'da ikamete karşı çıktı. Bu karşı çıkış üzerine Osmanlı kuvvetleri Dîvân-i Hümâyûn'un kararı doğrultusunda ile Şarl'ın askerleri çatışmak zorunda kaldı. Şarl direnmeye çalışırsa da Osmanlı kuvvetlerinin çokluğu karşısında teslim olmayı kabul etti (A.DVN MHM 119/247; Ahmed Refik 1332:71). Osmanlı Sultani, çatışmanın ardından kralın taraftarlarına ve mallarına verilen zararları tazmin ettirmiş, Sadrazam Süleyman Paşa, Şeyhüllâsim Ebezade ve Bender Muhafizi İsmail Paşa'yı azl etti (Râşid IV, 1282: 4; Hammer 1992: 158). Tatsızlığın giderilmesinin ardından gerekli güvenlik tedbirleri alınarak Şarl ve maiyetindekiler Bender'den Dimetoka'ya nakledildi (1713) (Hammer 1992: 157; Uzunçarşılı 1995: 94).

Dimetoka'da fazla kalamayan Kral Belgrad'a varıncaya kadar Osmanlı sınırlarındaki güvenliğin temini (A.DVNS NHM VI,139) ve Lehistan'la kesin mutabakat sağlanmasıının ardından maiyyetindekilerle beraber 10 Ramazan 1126/19 Eylül 1714 tarihinde İsveç'e doğru hareket etti. Yanına kendisine Osmanlı topraklarında refakat etmesi için eski Bender muhafizi Yusuf Paşa'nın kethüdası Mustafa Ağa ile Dergâh-i Âlî kapıcıbaşılarından Yusuf Ağa tayin edildi. Osmanlı topraklarında herhangi bir olay olmaksızın Şarl Eflak sınırına ulaştı (Râşid IV 1283: 25–26; Hammer 1992: 159–160) Böylelikle beş yıl süren misafirlik bitti ve Şarl memleketine döndü.

3. Şarl'ın Borçlarının Tasfiyesi Meselesi

XII. Şarl'ın memleketine dönmesinin sonra kaynaklarda genel bir sükût göze çarpar. Bu süreçte onun Osmanlı topraklarında iken aldığı borçlar İsveç'ten talep edilmemiştir. Demirbaş Şarl memleketine dönmesinin ardından boş durmamış, tekrar savaşlar yapmış zaferler kazanmış ancak bir kale kuşatmasında aldığı yara sonucunda vefat etmiştir (1718). Gerek o, gerekse vefatından sonra İsveç tahtına oturan kral ve kraliçeler borç

meselesiyle ilgili hiçbir adım atmamışlardır. Şarl'dan sonra yerine kız kardeşi Ulrike Elenora (1718-1720) geçmiş ardından tahtı kocası I. Friedrich (1720-1751)'e teslim etmiştir (Beydilli 2001:408).

Nevşehirli Damad İbrahim Paşa her alanda olduğu gibi mâlî alanda da düzenlemelere girişmiş ve 1727 yılında hali hazırda Şarl'ın aldığı borçların ödenmediğini görmüştü. Bu meblağ toplam olarak 2000 kese akçe yani bir milyon İsveç taleri idi. Paşa vakit geçirmeden Kozbekci Mustafa Ağa'yı borcun tahsilini talep eden bir mektupla İsveç kralı I. Friedrich'e göndermişti (23 Zilhicce 1139/11 Ağustos 1727) (Hammer 1992: 337). Mektupta, Şarl'ın Bender ve Dimetoka'da ikamet ederken aldığı borçların İsveç'in sıkıntılısı sebebiyle talep edilmediği ancak artık sıkıntının geçmesi sebebiyle borcun ödenmesi isteniyordu (A.DVNS NHM VII,127). Mektupla İsveç'in başkenti Stockholm'e ulaşan Mustafa Ağa, parlak törenlerle karşılanmış ve çok güzel bir surette ağırlanmış, ancak borcu tahsil edememiştir. Havalaların soğuk olması sebebiyle bir sene İsveç'te kalan Ağa, beraberinde Kraliçenin cevabâ mektubu ile birlikte geri dönmüştür. Bu mektupta İsveç Devletinin borç ve mâlî sıkıntı içinde olduğu ancak Osmanlıların da önceki kral için yaptıklarının bilindiği ve dostluğun devam etmesine vurgu yapılmıştır (A.DVNS NHM VII,158; Hammer 1992: 337).

Bu durumda borçlar bir kez daha tehir edilmiştir. Patrona Halil İsyani ile Damad İbrahim Paşa'nın sadrazamlıktan ayrılması, III. Ahmed'in de hal'i ile bir süre sürüncemede kalan borç meselesi, I. Mahmud'un saltanatının ikinci yılında, İsveçlilerin Ruslarla anlaşma temayülü üzerine tekrar gündeme geldi. Hem İsveç-Rus anlaşmasının engellenmesi hem de borçların tahsili maksadıyla Sadrazam Hekimoğlu Ali Paşa; Şikk-i Salis rütbesi sahibi Said Mehmed Efendi'yi⁷ bu işe görevlendirdi. Ayrıca borcu da o günün parası ile 25000 kuruş olarak hesap ettirip padişaha sundu. Gerekli hazırlıkları yapan Mehmed Efendi 18 Cemaziyelevvel 1145/6 Kasım 1732 tarihinde İstanbul'dan Stockholm'e doğru yola çıktı⁸. İstanbul Edirne, Köstence, Bender Hotin istikametinden İsveç'e giden Said Mehmed Efendi Hotinde muhafiz İlyas Paşa⁹'nın evinde bir müddet misafir oldu (TSMA E 1549:2).

⁷ Türk matbaacısı Said Efendi İstanbul'da doğmuş olup, Sultan Üçüncü Ahmed tarafından, Fransa'ya gönderilen, Yirmisekiz Mehmed Çelebi'nin oğludur. Said Efendi, babası ile birlikte Paris'e gitmiştir. Fransa'da kaldığı sürece basın işleri ve matbaacılık üzerine incelemeler yapmış böylelikle Türk matbaacılığının kurulmasına katkı sağlamıştır. 1761 yılında Maraş'ta vefat etmiş olup *Divan-ı Yekta, Menâsik-i Kutsi, Fevâidû'l-Müfredat* gibi eserleri vardır. (bkz: Mehmed Süreyyâ, *age*, cilt III, s.32; Faik Reşit Unat, *Osmanlı Sefirleri ve Sefaretnâmeleri*, Ankara 1992, s.70-73).

⁸ Mehmed Efendi elçilik görevini bitirip İstanbul'a döndükten sonra 27 Rebiulevvel 1146/7 Eylül 1733 tarihinde başkentten ayrılmışından tekrar dönüşüne kadar yol ahvalini ve elçilik göreviyle ilgili yaptığı faaliyetleri bir takrirle sadrazama sunmuştur. Topkapı Sarayı Müzesi Arşivi Evrak (TSMA, E), 'nr.1549.

⁹ Kolçak namıyla bilinen Paşa, 1145/1732 tarihinde Yanya Sancağı ve Hotin muhafizliğine getirilmiştir. 1149/1736 da vezir olmuş 1152/1739 tarihine kadar bu bölgede başarıyla

Ardından sınıra ulaşan Mehmed Efendi tam hava şartlarının elverişsizliği nedeniyle dört defa geri döndü, nihayet beşinci teşebbüstünde İsveç hudutlarına dahil oldu.

Said Mehmed Efendi 9 Zilhicce 1145/23 Mayıs 1733 tarihinde İsveç başkentine ulaştı ve birkaç gün sonra Kral Friedrich tarafından kabul edildi (Kesbi 2002:162–177; Ahmed Refik 1332: 95). Ertesi gün İsveç başvekilinin makamına giderek I. Mahmud ve Hekimoğlu Ali Paşa'nın o'na yazdıkları mektupları teslim etmiş aynı zamanda Osmanlı idaresinin bu işe ne kadar önem verdiği anlattı. Mektubu alan ve elçinin söylediklerini dinleyen Başbakan, iki hafta süreyle hiçbir cevap vermedi. İki hafta sonunda Osmanlı elçisi, Başbakan'a borç meselesi halledilmenden dönmeyeceğini bildirdi ve yeniden görüşme talep etti (TSMA E 1549:2). Nihayet konu İsveç ileri gelenlerinin de bulunduğu bir toplantıda ele alındı. Toplantıda başbakan, ülkelerinin bir kısmının işgal altında olduğunu, ekonomik darlık çektilerini ve borcu eda etmeye imkânlarının bulunmadığını bildirdi. Buna karşılık Said Efendi, borcun yirmi beş yıl önce alındığını, istenmesi halinde rahatlıkla ödenebileceğini, bu konuda İsveç devletinin samimi davranışmadığını vurguladı. Buna karşılık başbakan, Şarl'ın Bender'den çıkmaması üzerine Osmanlı kuvvetlerinin onun üzerine yürüdüğünü, eşya ve mallarının yağmalandığını bu davranışla verilen paranın geri alındığını hatırlattı.

Bu sözlere iyice kızan Said Mehmed Efendi, Şarl'ın Osmanlı'yı ne derece bir zorluğa sevk ettiğini, misafir kaldığı ülkede kral gibi davranışlığını sert ve diplomatik bir dille hatırlattı. Hatırlatma üzerine yumuşayan başvekil borcu ödeyeceklerini, ancak şu an mümkün olmadığını söyledi. Görüşmelerin serencamından borcun ödenmeyeceğini anlayan Said Mehmed Efendi çare olarak Kral ve başvekilden yeni bir sened aldı (TSMA E 1549:3).

Alınan ilk senette sadece dostluğa vurgu yapılması, borcun ödenmesi için bir takvim belirtilmemesi ve diğer ifadelerin de muğlak olması nedeniyle Osmanlı Elçisi tekrar kralla görüşerek borcun iki sene içinde ödeneceğine dair ikinci bir temessük alarak Stockholm'den ayrıldı (A.DVNS NHM VII/3,340).

Said Mehmed Efendi'nin görüşmeler esnasında kral veya devlet adamlarıyla son derece sert ve netice alıcı konuşmalar yapmasından anlaşılıyor ki, o, buraya meseleyi mutlaka halletmek maksadıyla gönderilmiştir. Zaten sonuçta aldığı temessükle sürüncemede bırakılan meselenin halli için önemli bir adım atılmıştır¹⁰.

¹⁰ görev yapmış ancak bu yılda kale muhafizlarının katli sonucunda kaleyi düşmana teslim ederek başarısını gölgelemiştir. Mehmed Süreyyâ, *Sicill*, I, 384.
Mehmed Efendinin sefaret takrir için daha geniş bilgi için bkz: İskender Hoçi Yanko, "Sadrazam Said Mehmed Paşa Merhumun Hâcegan-i Divan-i Hümâyûnda İken İstanbul'a Vuku Bulan Sefareti Avdetinde Makam-i Sadaret-i Uzmaya Takdim Eylediği Takrir, *Tarih-i Osmânî Encümeni Mecmuası*, İstanbul 1329, cüz 11, s. 658-677

4. İsveç Kralının Borcun Ödenmesi ve Ticaret Anlaşması Yapılması Gayesiyle Teklifi

Yapılan tüm taahhütlere ve verilen kat'î senetlere rağmen İsveç Devleti mezkûr borcu nakden ya da aynî olarak ödememiştir. Fakat, verilen sözlerin ve senetlerin bağlayıcılığından dolayı Kral, borcun halli ve ardından kapsamlı bir ticaret anlaşması yapılması teklifini içere bir mektupla beraber, İsveç Ticaret Kurulu Başkanı Daniel'in oğlu Baron Carl Fredrik Von Hopken ile aynı kurulun Sekreteri Ifswar Karlson namında iki murahhası İstanbul'a göndermiştir (Theolin tarihsiz: 51; Beydilli, 1992, 411).

Mektupta elçilerinin görevleri şöyle sıralanmıştır:

1-İki tarafın tüm vatandaşlarının yararlanabileceği ve şartları sonradan tespit edilecek ticaret anlaşmasının yapılması,

2-Şarl'ın Osmanlı topraklarında misafir edilmesinden duyulan memnuniyetin izhari,

3-Leh sınırı meselesinin halli için ittifak yapılması,

4- Diğer Avrupa devletlerinin yapacakları ittifaklara karşı alınacak tedbirlerin görüşülmesi (A.DVNS NHM VII: 444).

Elçilerin gelmesiyle hem borç meselesi takvime bağlandı hem de yeni bir ticaret anlaşmasının kapısı aralandı. İsveç Hükümeti, Osmanlıya yetmiş iki toplu bir savaş gemisi, 30.000 adet süngülü tüfenk ve biri havan olmak üzere 7 top vererek borcu kapatmayı teklif etti. Sultan Mahmud teklifi kabul edince ilk etapta gemi ile 10.000 tüfenk hemen yüklenip yola çıkarıldı. Ancak gemi Cebel-i Tarık boğazından geçerken kaza yapıp battığından teslimat yapılamadı. Karşılıklı görüşmelerle gönderilecek tüfenk sayısı 19.000'e indirildi, gemi ise 32 toplu olarak tespit edildi. Yeni kalyona yüklenen onbin tüfenk 11 Şubat 1739 İstanbul'a ulaştırıldı. 1740 yılında ise kalan borçlar için Ulrika adlı gemiye yüklü altı bin tüfenk da İstanbul'a ulaştırılınca kalan borçlardan görüşmeler ve rüşvetler soncunda vazgeçildi. (Ahmed Refik 1332: 118; Beydilli 1992, 411).

5. Osmanlı-İsveç Ticaret Anlaşması.

Ön görüşmelerin ardından İsveç kralı, Osmanlı hükümdarına kapsamlı bir ticaret anlaşması yapılması için teklifini evâhir-i Şaban 1149/Aralık 1736'da sundu (A.DVNS NHM VII: 444-445). Buna mukabil Osmanlı Devleti evâsit-i Ramazan 1149/ Ocak 1737 tarihli nâme ile yüzyılın başından itibaren diğer Hristiyan devletlere verilen ahid-nâmelerin benzerinin İsveçlilere de verildiğini, onlarındankinden farklı talepleri var ise detayların sadrazamla görüşülmesi gerektiği bildirildi (A.DVNS NHM VII: 443-444).

İsveç Devleti cevaben kapsamlı ve kendilerine mahsus bir ahidnâme talep edince, iki tarafın murahhasları tarafından kaleme alınan metin ilk olarak Osmanlı Sultanına sunuldu. O'nun kabulünün ardından metin evâsit-i Ramazan 1149/ Ocak 1737 tarihinde sultanat tuğrası ile İsveç kralına gönderildi (TSMA E 2055; A.DVN. DVE 49/1: 17-25). Anlaşma yaklaşık

altı ay sonra 19 Rebiulahir 1150/16 Ağustos 1737'de kral tarafından da tasdik edilerek Osmanlı başkentine gönderildi ve yürürlüğe girdi (A.DVNS NHM VII/3, 494–500).

Yazışmaların ardından yürürlüğe giren ve on sekiz maddeden oluşan anlaşma şöyledir:¹¹

1-Bütün İsveçliler, küçük-büyük İsveç gemileri ve İsveç kralının himayesinde bulunan tüccar taifesi düşmanlar ile ittifak yapmamaları şartı ile Osmanlı karasularına emniyet ve asayıf içinde gelip ticaret yapabileceklerdir. Ayrıca yolculukları esnasında Osmanlı limanları ve iskelelerine uğrarsa, diledikleri gibi orada kalıp iş ve ihtiyaçlarını görebileceklerdir. Osmanlı gemileri ile İsveç gemileri denizlerde karşılaşırsalar top atma yoluyla selamlasacaklar ve Osmanlı karasularında İsveç gemileri rencide edilmeyip liman ve iskelelerde kendilerinden akçe talep edilmeyecektir. Boğaz hisarlarına gelip karaya çıkan İsveçlilerden yoklama bahanesiyle akçe talep olunmayacak. Karadan Osmanlı topraklarına gelenler için de aynı durum geçerli olacaktır.

2-İsveç gemileri fırtinaya tutulduklarında Osmanlı liman ve iskelelerine sığınma imkânı bulurlarsa, orada istedikleri kadar kalabilecekler ve paralarıyla istediklerini alacaklardır. Böyle bir durumda Osmanlı yerel yöneticileri kendilerine her türlü yardımı sağlayacak ve bir şekilde mallarında kayıplar ve elkoymalar yaşanmışsa haklarının iadesi sağlanacak ve bu gemilerden tespit edilen 300 selamet akçesinden fazlası talep edilmeyecektir.

3-Osmanlı'ya karşı savaşanlar haricinde, İsveç kralına tabi olup da başka milletlerin bayrağı altında olanlar hiçbir surette esir edilmeyecektir. Sehven böyle bir hadise vuku' bulursa, İsveç elçilerinin de yardım ve teftişiyile bu şahıslar elçilere teslim edilecektir. Aynı şekilde Osmanlı tebaasından biri de İsveçliler tarafından esir edilirse zaman geçirilmeden serbest bırakılacaktır.

4-Osmanlı toprağında ikamet eden İsveçlilerden cizye, İsveç topraklarında ikamet eden Osmanlılardan hiçbir vergi talep edilmeyecektir.

5-İsveç elçileri Osmanlı topraklarında konsolos bulunurmanın uygun olacağı mahallerde konsolos tayin edebilecek ve onları gerektiğiinde değiştirip yerine yenileri atayabileceklerdir. İsveç elçileri kendi seçecekleri kimselerden dört, konsoloslari ise birer tercüman istihdam edebileceklerdir. Elçilerin ve konsoloslarının tercümanları cizyeden ve tekâlif-i örfiyyenin tamamından muaf tutulacaklardır. Elçiler ve konsoloslar ve diğer İsveçliler oturdukları evlerinde kendilerinin ve adamlarının ihtiyaçları olan şarabı üretebileceklerdir. Bu konuda Osmanlı güvenlik güçleri asla kendilerine müdahalede bulunmayacağıdır.

¹¹ Bu antlaşmanın sadece maddeleri Muahedât Mecmuası cilt 1, s 146 -157 den alınarak Necdet Kurdakul tarafından *Osmanlı Devleti'nde Ticaret Antlaşmaları ve Kapitülasyonlar* adlı kitapta 1981 yılında yayınlanmıştır. s. 142 – 146.

6-İsveçlilerden birinin mahkemelerde davası olduğunda tercümanları ya da vekilleri olmadıkça davalarına başlanmayacaktır. Meblağı 4000 akçeden fazla olan davalar İstanbul'da görülecektir. İsveçlilerin biri birileriyle davası olduğunda Osmanlı kadıları ve sair görevlileri karışmayıp kendi elçi ve konsoloslari marifetile meseleleri halledilecektir. İsveçliden biri borçlu veya kefil olduğu halde firar eder veya müflis olursa borcu, elinde hüccet-i şerîye veya yeterli delil bulunması kaydıyla talep olunup kefil ve borçlu olmayan birinden talep olunmayacaktır.

7-İsveçli bezirgânlar, tercümanlar, simsarlar ve diğer şahıslar Osmanlı mülkünde yapmak istedikleri her türlü meşru işlem için istedikleri takdirde kadiya varıp hüccet alabileceklerdir. Anlaşmazlık çıktıığında bu hüccetlere bakılıp davaları görülecek, hüccetleri olmayanların davalarına bakılmayacaktır.

8-Osmanlı topraklarında yaşayan bir kişi, yine burada yaşayan bir İsveçliden şikayetçi olursa; konsolos ve tercümanları olmadıkça şikayetin gereği yapılmayacaktır. İsveçlilerden biri suçla itham edildiğinde firar ederse onun için başkaları itham edilmeyecek ve kefil sayılmayacaktır. İsveçlilerin sakin oldukları veya bulundukları mahalde bir kimse öldürürse İsveçli üzerine şer'an bir töhmet sübut olmadıkça kan diyeti teklifi ile rencide olunmayacaktır.

9-İsveç ve ona tabi devletlerin ahalisinden biri Osmanlı mülkünde vefat ettiğinde, mal ve mülküne hazine memurları mâl-i gâib¹² hükmünde el koymayacaklardır. Eğer bu mallar herhangi bir İsveçliye vasiyet edilmişse ona verilecek, edilmemişse İsveç elçisine ve konsolosuna veya orada bulunan yerli yoldaşlarına teslim edilecektir. Şayet o mahalde bunlardan hiçbiri yoksa kadı tarafından tahrir edilip yed-i emîne bırakılacak ve durum elçilere bildirilip, onların tayin ettiği kişiye teslim olunacaktır. Ayrıca yapılan işlemlerden kadılar ve cassamlar vergi talep etmeyecektir.

10-İsveç elçisinin Osmanlı mülküne getirdikleri hediye ve giyeceklerden gümrük ve bac talep edilmeyecek, sadece tüccarın karadan ve denizden getirdiği ve götürdüklерinden %3 vergi vereceklerdir. Getirip götürdükleri altın ve gümüşten gümrük vergisi alınmayacaktır. Aynı şekilde Osmanlı taşra yöneticileri ek bir talepte bulunmayacaktır. Osmanlı mülküne getirilen çukadan ise Fransa, İngiltere ve Hollanda'dan gelen çukaya ödenen vergi kadar vergi ödenecektir.

11-İsveçlinin kendi gemileriyle Osmanlı mülküne getirdikleri eşya ve mallardan ahidnâme-i hümâyûn gereği bir defa gümrük vergisi alınacak, Malların satılmayıp başka bir ülkeye götürülmesi durumu zuhur ederse tekrar gümrük talep edilmeyecektir.

12-İsveç gemilerinden biri Osmanlı limanlarından birine demirlediğinde başka yere götürmek arzusunda olduğu eşyasını dışarıya çıkarmadığı

¹² Mâl-i gâib: İslam hukukuna göre vefat ettiğinde mirasçısı, vasiyeti ve borcu olmayan muris'in malları gaib mal hükmünde hazineye intikal ettirilir.

takdirde mezkür eşyadan gümrük alınmayıp, tüccar o eşayı istediği mahalle götürülebilecektir. İsveçliden ve ona tabi olanlardan kassabiye akçesi¹³ namiyla bir akçe alınmayacaktır. İsveç tüccarı İsveç gemilerine yükleyip getirdikleri ve alıp götürdükleri gümrüğe tabi bütün mallarının konsolata¹⁴ların dahi İsveç elçilerine ve konsoloslara kusursuz edâ edecekler ve konsolos resmi hususunda diğer müste'menlerin aynı muamele yapılacaktır. Ayrıca İsveçlilerin Osmanlı mülküne harp aleti getirmeleri yasaktır.

13-İsveçliler tarafından tayin edilen konsoloslar habs ve benzeri muameleye tabi tutulmayıp olabilecek davaları İstanbul'da görülecektir.

14-İsveçliden biri Müslüman olduğu takdirde, zimmetindeki başkasına ait eşya, ondan alınıp İsveç'te sahiplerine gönderilmek üzere konsoloslara teslim edilecektir.

15-Fransa İngiltere ve Hollanda ve diğer anlaşmalı milletler alışverişlerini ne tür para ile yapıyorsa İsveçliler de aynı cins para ile yapacaklardır.

16-Osmanlı ile dostluk üzere olan diğer anlaşmalı devletlerin vatandaşlarının haklarına ait hususlar, İsveçli ve ona tabi olanlar için de muteber olacaktır. Dini ayınlerinin icrasında diğer müste'menler için geçerli olan ruhsat onların haklarında dahi geçerli olacaktır. Zamanla İsveç tüccarının yararına olmayan hususlar elçiler vasıtasiyla saraya bildirildiğinde gerekli değişiklikler yapılacaktır.

17-İsveç Kralı'nın daha evvel yaşanan problemler sebebiyle 1140/1737-1738 senesinde Cezayir ocağı ile yaptığı anlaşmaya Osmanlı Devleti hâmi ve hilâfîna harekete mani olacaktır. Aynı şekilde Trablusgarp ve Tunus da isterlerse bu anlaşmaya katılabileceklerdir.

18-Bu ticaret hususu için akdolunan madde ve şartlar iki tarafın mührü ile geçerli olacak ve sonrasında iki devlet aksine hareket etmeyecektir.

Anlaşmanın yürürlük şartı söyle ifade edilmiştir: İmzalandığı günden itibaren tüccar ve gemiler bahsi geçen maddelere göre muamele görecek, anlaşmanın kabulünden sonra kral ve sultanlar değişse de geçerliliği devam edecektir (A.DVN. DVE 49/1: 24-25).

Yukarıdaki maddelere göz atıldığından görülecektir ki, anlaşma karşılıklı olarak iki tarafın biri birine imtiyaz sağlamasından ziyade İsveç'in Osmanlı Devleti, toprakları ve karasularında kendi tebaası ve tüccarı için taleplerini ifade etmektedir. On sekiz maddenin içinde karşılıklı hak kazanımına uyan tek ifade üçüncü maddede yer alan esirlikle ilgilidir. Buna göre Osmanlı tebaasından İsveç'te esir olan bir kişi derhal serbest kalacaktır.

¹³ Yeniçerilerin et ihtiyaçlarındaki aşırı fiyat yükselmelerini finanse etmek için iskele ve gümrüklerle gelen hayvanlara konan vergi (Midhat Sertoglu, *Osmanlı Tarih Lügati*, İstanbul 1986, s.308.)

¹⁴ Konsolosluk ücreti.

Gerçekte anılan dönemde ve öncesinde Osmanlı'nın farklı devletlerle yapmış olduğu bu tür anlaşmalarda da aynı durum göze çarpar. Yani anlaşma metinlerinin genel içeriği ekseriyetle karşı devletin Osmanlı'dan isteklerini ifade etmektedir¹⁵.

Bu durumda anlaşmayı Osmanlı yönetiminin kabul etmesinin nedenlerinden birisi Rusya'ya karşı güçlü ve devamlı bir dost edinmek ve bu ülkenin toprakları üzerindeki emellerine set çekmek olmalıdır. Nitekim iki devlet bu anlaşmanın ardından 4 Şevval 1152/ 4 Ocak 1740 tarihinde Rusya'ya karşı bir savunma ittifakına gitmiştir (A.DVN. DVE 49/1: 32-34).

Bir başka sebep de coğrafi keşiflerin ardından XVI. asırın ortalarından itibaren deniz ticaretinin okyanuslara kayması ve bu yolla Akdeniz ticaretinin önemini yitirmesi sonucunda, deniz ticaretini iyi bilen İsveçliler sayesinde Akdeniz ve Karadeniz ticaretini tekrar canlandırmak olabilir.

Son olarak sayılabilecek bir neden de halen kendisini dünyanın en güçlü devleti gören Osmanlı'nın büyük devlet psikolojisile kendisinden talep edilen imtiyazları ihsan etmesi olabilir. Zaten metnin başında geçen “*Devlet-i Aliyye-i ebediyyü'l-istimrâr tarafından İsveç Kralı ve Devleti Cânibine virilen ticâret ahidnâmesinin mevaddîdir* (A.DVN. DVE 49/1: 19)” ifadesi bu tezimizi doğrulamaktadır. Batılı araştırmacılar bu durumun sebebi olarak Osmanlı Devleti'nin III. Selim dönemine kadar tek taraflı ve devamlı in'am eden devlet olmasını göstermektedirler (Quataert 2000: 77). Sebebi ne olursa olsun Osmanlı'nın imzaladığı imtiyaz sözleşmelerinde Osmanlı tebaasının genelde fazla bir kazancı olmamıştır.

İki tarafın tam menfaatine olmayan maddelerine rağmen bu anlaşma iki devlet ilişkileri için önemli bir dönüm noktası olmuştur. Yukarıda da belirttiğimi gibi Osmanlı bu anlaşma ile sağlanan yakınlaşmayı esas alarak İsveç ile 1152/1740 tarihinde Rusya'ya karşı kapsamlı bir savunma ittifakı yapmış olup, bekli de yukarıda ilk sebep olarak zikrettigimiz ticaret anlaşmasının siyasi anlamda meyvesini toplamıştır.

KAYNAKLAR

1. Arşiv Belgeleri

Başbakanlık Osmanlı Arşivi Düvel-i Ecnebiye Defterleri (A.DVN.DVE), 49/1 s.17 - 25, 29-32, 32-34.

Başbakanlık Osmanlı Arşivi, Dîvân-ı Hümâyûn Mühimme Defterleri (A.DVN.MHM), 119, 43, 45-46, 247.

İstanbul Başbakanlık Osmanlı Arşivi Nâme-i Hümâyûn Defterleri (A.DVNS NHM), VI, s. 24,139, 245, 276.

İstanbul Başbakanlık Osmanlı Arşivi Nâme-i Hümâyûn Defterleri (A.DVNS NHM, VII, s.127, 340, 443-458494 -500.

Topkapı Sarayı Müzesi Arşivi Evrak (TSMA, E), 1549, 2055.

¹⁵ Bu konuda detaylı bilgi için bkz: alınarak Necdet Kurdakul, *age*, s.41-188; Mübahat S. Kütüköglu, "Ahidnâme", *DIA*, Cilt I, İstanbul 1988, s.536 vd.

2. Kitap ve Makaleler

- AHMED Refik. (1332), *Memâlik-i Osmaniyye'de Demirbaş Şarl*, İstanbul.
- BEYDILLİ, Kemal. (2001), "İsveç", *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi (DİA)*, cilt XXIII, İstanbul.
- DANIŞMEND, İsmail Hami. (1972), *İzahlı Osmanlı Tarihi Kronolojisi*, cilt IV, İstanbul.
- Defterdar Sarı Mehmed Paşa. (1995), *Zübde-i Vekayi'ât Tahsil ve Metin (1066-1116/1656-1704)*, (Haz. Abdülkadir Özcan), Ankara, s.692-698.
- HAMMER, Baron Joseph Von Purgstall. (1992), *Büyük Osmanlı Tarihi*, (Terc. Vecdî Bürün) Cilt VII, İstanbul.
- KURAT Akdes Nimet. (1943), *XII. Karol'un Türkiyede Kaldığı Zamana Ait Belgeler* Ankara.
- KURAT, Akdes Nimet. (1943), "XVIII. Yüzyıl Başı Avrupa Umumi Harbinde Türkiye'nin Tarafsızlığı" *Belleten*, c.VII, sayı 26, Ankara.
- KURDAKUL, Necdet. (1981), *Osmanlı Devleti'nde Ticaret Antlaşmaları ve Kapitülasyonlar*, İstanbul.
- KÜTÜKOĞLU, Mübâhat S. (1988), "Ahidnâme", *DİA*, Cilt I, İstanbul.
- Mehmed Süreyyâ. (1995), *Sicill-i Osmani Yâhûd Tezkire-i Meşâhir-i Osmâniye*, cilt I, (Haz. Ali Aktan vd), İstanbul.
- Mehmed Süreyyâ. (1996), *Sicill-i Osmâni Yâhûd Tezkire-i Meşâhir-i Osmâniye*, (Yay. Ali Aktan vd), cilt III, İstanbul.
- Mehmed Süreyyâ. (1996), *Sicill-i Osmâni Yâhûd Tezkire-i Meşâhir-i Osmâniye* cilt III, (Haz. Ali Aktan vd), İstanbul.
- Mehmed Süreyyâ. (1998), *Sicill-i Sicill-i Osmâni Yâhûd Tezkire-i Meşâhir-i Osmâniye*, (Yay. Orhan Hülagu vd) cilt. VI/2, İstanbul.
- Mustafa Kesbî. (2002), *İbretnümâ-yi Devlet*, (haz Ahmet Öğreten), Ankara.
- QUATAERT, Donald. (2000), *The Otoman Empire 1700-1922*, Cambridge.
- Râşîd Mehmed Efendi. (1282), *Târîh-i Râşîd*, c.III-IV, İstanbul.
- SERTOĞLU, Midhat (1986), *Osmanlı Tarih Lügati*, İstanbul.
- THEOLIN Sture', *The Swedish Palace in İstanbul: A Thousand Years Of Cooperation Between Turkey and Sweden* İstanbul'da bir İsveç Sarayı: *İsveç ile Türkiye Arasında Bin Yıllık İşbirliği: A Thousand Years of Cooperation Between Turkey and Sweden*, (çev.) Sevin Okyay, İstanbul tarihsiz.
- UNAT, Faik Reşit. (1992), *Osmanlı Sefirleri ve Sefaretnâmeleri*, Ankara.
- UZUNCARŞILI, İsmail Hakkı. (1995), *Osmanlı Tarihi- Karlofça Anlaşmasından XVIII. Yüzyılın Sonlarına Kadar*, cilt IV/1, Ankara.
- YANKO, İskender Hoçi. (1329), "Sadrazam Sa'îd Mehmed Paşa Merhûmun Hâcegân-i Dîvân-i Hümâyûnda İken İstokolma Vuku' Bulan Sefâreti Avdetinde Makâm-i Sadâret-i 'Uzmâya Takdim Eylediği Takrîr", *Târîh-i Osmâni Encümeni Mecmuası*, cüz 11.

Ek

ANLAŞMA METNİN ASIL METNİ
A.DVN.DVE 49/1: 17-25)

18

جمله ادعیاف و بار بوسنہ دمکالکا طلاق و بیزان و تعریف و تو صیحت
ستغفیق تیله پیاع و بلدانک پادشاه کشور کتابی کوششناه عکس
ارکسی آلت طاطان بن آلت طاطان و لخاقان این خاقان خارجی سلطان مجده
ابن اسلطان مصطفی خان ابن اکسلانک مهر خانیم لرچیخ رضی سلطان
ایلد مرمع و هریز و منان یهان خلیفه عزون سعادت شاه خاقان
ایگر بیانید مطریه و عنوند دلوجه سکا علی هذله لکعم تعظیم ایله
و سفتت علی خاقان اند ذات که ای صفا قد زمه دمت او ملود بیان
علی ذلك اتفاقاً لک عزیز العظام ای عیسویه محن راکیه ای ایحالم السعیه مصلح
بعمالع جما هب لطائفة النصرانیه ساحب ای دیال لخخته و ای وقار حبا
دلمی ایکد و ای عبارا سوچ خلیک دیا عاوتو و اندل و ای انان نهجه و بیان
حکمکاری هر دفعی شتم اند عویفیه بیکر و ایکنک و حسن الله سبیل کیک
واک داد ای مقدماً ماینیه و دی و محیت و دی کیه و بوزت در خارجیه
کنکن بعد ای مفسیه باید دلسته ایم دی ماسا فات اورزه و لکن ساز
ملوک نصرا که بیک طرفینک تخاری ای مدشده معناد و مادوف ولکن
نانش بیام دلک لوازم موافقت و مواد آنکه غم و نینیکند اوله
در آریشی سنا هوار مواد بیارت انسجام بیز سر برگزینه حصول ایست
علی جامیها سوچ عصتنه تراپی و ای هیان و لیتیه الیه هر عزیز و بیان
کثیبده سلاک شهود و بروزی مقدار میش او لخانه جانیک مانع گیره
هموچو از نه کحالة هنر مقبیل هنر صفت بیز ایون جواهه دو فیک
داکر کردن بخادرات هواندی و کریمودا خراکن با شقد طرفینه نامه جیلو
کشیده سلاک شهود و بروزی مقدار میش او لخانه جانیک مانع گیره
برون بیک سوچ و حبیث اید و ب مرخصار و سا لخانه بمناده و قیبله
اوکر کردن بخادرات هواندی و کریمودا خراکن با شقد طرفینه نامه جیلو
شروع و میا شریت و سفسان و کشته کبری و ورده قرار داده تقویت
اولکن میاد آیه بیرون دی خان عالیشان و بملک اورزه مجدد اشید
اسکی میکن و تهدید میانی موافقت و موافقت سوچ دیچ طرفین
رسفت تام ایله طلب و رغبت خلوبنی ایچ دلیلی طرفینه داش کیزانت
و جهی از نه که بیان ایم عتبه علیه سبیل بشنبانه میث میث ایون دو فی
اعیان المکنه ایکمیه بارون حکمک و فرمکار خارشون خفت عویفها
بله بیک اعلام دانها و بوجه مده سوچ دلخواه طرفینه مرضت ظالم ایله
مشیخا و لد قربی کس تو ایکم بیز ایخ ظنم کعامز نامه میاظم ایله فرم و خیر
جیل ایکم دسره ایکم فرقه ایکم عیینیا شاد آدم ایه دضای اجراء و میث
والنایید ایکناده و ایقان عزیز حنفور فارمی بیکر و آنمه سرمنی و نکنیش عاریله

17

هند و فرانس و دنیان صدر صدور آیوز راحمہ دنیا بیان
بسته شد پیغم و مایشا و فیاتان رسیں کتاب حضرت مه میت
آذیت طال بناه ایام فیسه نیع و ایسیع فیله ایف

دو سلیمان بیدنیله ایچ دلخیزیده مجدد ایم متعقد
اوکن مصالحه ده ایخ داعطا اولان عزیز کله
قیوه منراسوچ قرآنکه بیازیکون عزیز نامه
هیوون صورتید

حضرت خداوند سالک المکنک بکیانه و بیانی میعنی بیک دام ای ایضه ایلک
بن الشیبه مکنک و نیمه سلطانه عن تقطیع آرزوی والد انتقاله ده ایاد علیه
زلیه و عنایت بیغایت لم بزیمه می کیانیها و اشرف ایضا بیخه
شفع رویز جزا او بیغیر من می تھیلی صلی ایه تعالی علیه و سلام
عیارات کثیره ایگرانی و اصحاب کری و خلخانه راشدین رضوان ایه تعالی
لیهم جمعن و قله اولیا هی هدایت قریب ایوح مقدسه بی ری ماراقی
مک طعا

ایشرف ایلکان و ایه مانکن و ایلکانکن و ایلکانکن خلیه جمله عالم
ریک توچه عانمه ایم اوکن ده میتکه مکتمه و مدبیه منوره نک خادیجه
رسی شریف مبارکه حامی و حجی و حضرت ملکوی اوکن بلد دلخواه طفه
استانبول و اورزه و برسه در و شام جنینه مشام و بعیاد دلات ایتم
هر زاناده ایعصره فیله و مکلیا عربستان و جلیل تپیا و عراق عرب و عجم
اصره و لحل و دللم و رقه و میسی و شهر زوره و وک و دیار بک و دده
ریستکن هوله بیان زن روم کیلی واده و خزانه و مغرب و جیش ه
نویس و طرابیکل و قبیلی و دوسی و کیک و موره و ایق دکن
و دکن و جزایر و سواحل دیار آیا آسلوی و مملکت روم ایله و خنیسا
الله نیاز د دشت بیجان و دلک بک کفه و اولموکلیه اوکان جله

١٦

گئی و اما پیشی گفته بی و بر سند بگیرنکه خصیب داشتی میتوانید و سرخنده.
او را که نه ظور و میجیل عنی برخواز حسما رون و بینا نموده سازماننا نهاد خود
او بگویی فاعلیت اسایش برخواز حسما رون دهی اچرا او خوب بروی در دیگر عذری
پیغام ای خوب که اگر همان مالمه میگشند دهی ای خوب است غافر و دادگاه
دستور نهاد حسما اختتام بولون چشم موالی مبنی و خوب و مردی و گرگ
اولد بعیت شعرت داشت و اینین قیاد و ایصال رسما نهاد شفیک کوئی
ظرفیدن معمول بیشتر بگردانی و بیلد که صدر میگردید و داده و داده و داده و داده
نم کله که بیشتر شعرت با واقعه کلدن نامه و تاکنی نامه کی دیگر و میگیرد
بدلیل ای بایخ فضیل و ترجیحی و زیر اعتماد را لاید و ساخته باشید سرمه
مشیر و راکمه تغییری و لذوب محمد داده و داده و داده و داده و داده
هر یادی سیمبله عالم علمانه ملحوظ بخوبی دشکنی ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای
علیه خسر و آیه رازی غیربرای غیربرای خلیه ایون سیکنفر همراه ای طحان عالیه ای ای
صادر اولویتی کشیده ای عزیزی جهان ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای
شکنفر مادر و ماده بیانه و فقط غصه معمول همچوی ای خوب بروز
رعایت و صایحت الحنفی بحوث ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای
دین ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای
محمد ای
و بلطفی خیر و بکار ای
ساز ای
دولت علیه دشمنیدن مالکه و بیرون و سا نزدیکی همچوی ای ای ای ای ای ای ای
مفتره ای
اولده ای
ملکه و کمال ای
بر رویها ای
ای
مقدار مکث و ای
محاج و ای
ساقون ای
کی ای
اسیچندری ای
ای
اوی و اک ایک ایک ایک ایک ایک ایک ایک ایک ایک ایک ایک ایک ایک ایک ایک
آی ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای

22

گئنده را سوچویه زده شتم اینکه کوز دیور با خرها آمد او زرینه دعوی
و شاکهدا فاما بارکه اینکه ایلار کفرن او لعنه دعوی و نفاع نسکون
و شرچاناریه وجود او ملدغه روزت او لمبینه خلاف شرع تعزیه ایدله
و آنراه حق الیه و قوه نوساری طغافردن تنبیه او لذک خلاف شرع
شتم اینکه ایلار ایدرا اولو ایلار ایلی و قوشلو ساری طغافردن تاذرب داده
واسوچوون هرچه بر جرم اینه متهم او توب دیار ایلاره آنکه ایلار
کالاترا احرکنده طوبیوب بخده اینکه داسوچ طا نهمنک سک
او لذکیه دیا بولند قاره ملده بگئنده عقتو اوله ما کامله سوچو
او زرینه شرعا بر هم شوت بولمه ایلاره دیا ایلارکه بولنات
اسوچلور بخده و ددم دیت تکنیه ایلر میده اینکه هاتچ
اسچبیل کاتای او لذک دن و پیرانی انتدبه بویا لذک دن پرسی ملکه مجهود
مر اول دفعه شلک ایلاری اسوان و این را فته بت ایلاره دیا سازه
مال غای بدر دوچن و دم ایلاره دن و دم ایلاره دن و دم ایلاره دن
ایلاره دن و دم ایلاره دن و دم ایلاره دن و دم ایلاره دن
و بیا آنکه بولنات بیرونولد شلک دن و بیله ایلاره دن و دم ایلاره دن
بولکشلری بولیز ایلاره قانو نه طغافردن هالک سفرنک شرک سی عزیز
شعله تخریه و خردا و خیزب یا اینکه حفظ و بعده اسچج بیلاری کیه
تعییت و ایلاره سکان بیرونلر ایلاره ایلاره ایلاره ایلاره ایلاره
طغافردن مرسم قیمت طبل و اینکه ایلاره ایلاره ایلاره ایلاره
گنوره کاری هدایا و بیا ساردن کمک قیچ طبل اینکه و طا نهمنه
نمکاری خردن و دریا دن مالک محروسه مه کوره کاری او کوکوره
بلیک امتعه بولنات سکاره ساره قیاسا بوزده ایلاره ایلاره ایلاره
او زرده ویره که بولنات صکره زیاده بیش طبل اینکه داسوچ نهاری
محروسه مه کندو قوب و ایلر کوزه کاری ایلاره دن و خرچه دن رسنم کرده
آنکه دیلر دن و دیلر دن و دیلر دن و دیلر دن و دیلر دن
کوزه کاری جو خود دن فرخند و ایلاره و ندر لکه نهندن دیلر دن
جوهه که کی شلکو که بولنات ادا ایده دن اون برخی ماده آنچه بولنات
کند و سفندن دن مالک محروسه کنوزه کاری کاشنی و امتعه بولنات
بره قعد عهد نامه هاکون حبیبه کرکن ادا کرد بیلد کارن دن
او لذک ایلاره ایلاره ایلاره ایلاره ایلاره ایلاره ایلاره ایلاره

21

و كذلك مملکه محروسه مه بولنات بحکم خرچه دن کلپن سکره
مطالبه اولنیه معاف ملک او دن بشخیز ماده هرج بیلاری
مالک محروسه مدن قوه نویی فاهمت مناسب او لکن محله بولنات
تعیین دن و آنکه ندلیل بعدی برگزینه خیره بولنات نصب هرچه ایلاره کلکن
گئنده ماعن اوله واسع بیلاری و قوه نسلوساری سند کلکن
اس تھاب و هرچه ایلاره کئنده زدن الیه او نذر ایلاره در دن بیلاری
او لذک دن و بولنات راجان اسخدم ایلاره دن کلکن هرچه ایلاره
گئنده خدمارنده قارشیه واسع بیلاره بولنات و قوه نسلوساری سند کلکن
جزی دن و ناقع عزیزه نکل هجکنندن معاف ملک او دن واسع بیلاری
وقوه بولنات و بیلاره ایلاره سکنه او لذک دن و لزیل دن و دن
کاف نهار بیلاره صقوب خرافت هرچه ایلاره کلکن ماعن ایلاره
و بکری قوه بولنات و خرچه ضاک طغافردن هرکم او لوزن دن
استقیوب وجیزا آلمیه ظالم و نعذی بیله رالتحیه ماده هرجو
و اف اتایع او دناره دن و دن و خصوصی و سآ ناموزن شرکه او لذک دن
ترچا بولنات و ایلاره و خود او لذک دن هرچه حمام دعواری اس تایع
و دن ایلاره و درست بیک قه دن زناده او لوزن دعواری آستاده
اسعادن اس تایع او نویب خیره بولنات استقیع او لذک ایلاره
بریزید ترکیه او لذک ایلاره و خوشلو ساری بولنات
صاطیط قیلام فارشیوب دانگا آین و عاده هرچه ایلاره
ایلاره توییچی بولنات بیلاره مدیون دنیا کلی دنیه خراب ایده ایلاره
و بیا میلس ایلاره دن مدیون دن طلب ایلاره دن مدعی بولنات
حیثت شرکه دن و بیلاره دن و سآ بولنات هعتره ایلاره
آخرکنده طولیوب دن مزبور آن دن نکل و بخنده ایلاره دن
ماکه اسچو و ایلاره ایلاره ایلاره ایلاره ایلاره
و ترچا بولنات و کسادر بولنات مالک محروسه من بیع و کسرا و دیه ایلاره
و بخارت و کلکن خضیه بولنات و سآ ترا امود شرکه ایلاره ایلاره
او لوزن دن فاقه دن واروب شکل ایلاره دن بعدی حجت ایلاره
تنیز او لوزن دن فاقه دن واروب دن بیع و کسرا و دیه ایلاره
محب محبت شرکه ایلاره ایلاره و مآ مملکه فضان دن بخنده بیلاری
مجرد من اهد روز اف ایلاره دعواری اس تایع او لذک دن
شرکه هفت ایلاره ایلاره ایلاره ایلاره ایلاره ایلاره ایلاره

معتاد او شنای سچ جلوون دخی بیع و شرکی اوی جنس اشید
ای او لوب خلوق معتاد آفرینش اقده طلب و کندی ایلار خد
او همینه اون نتیجه هاده دولت علیه میگیرن گزنه اوزر
ساز استان ها نهضتن حقارتن مراعات اولان خوار
اسچ جلوون کاتاب اولنون حقارتن دخی هرچیز همینه طوله و
اویکنی اجراسند سکرستانت منزه خوارند او وکن رخت
آنلوك حقارتن دخی هجاري اویل و مرور زمان الله گویی هجاري
منا غنه داگز پیشین فکر و مار حضنه خدا همچنانه اولیه
بعض مواد طوره کاروای لستنه سعادتمند هفتم پیاره
اول ماده دی در دولته عرض و افاده یدید معقول و مناسب
گزیلورا یه مواد سازه های خاچ از اول و اول ماده
دغی مواد سایقه کی هرچیز همیزراهه اند بینه همچند
امسح قرقیک و دلیل کند خبار لریخ حفظ و صانت ایون گزنه
نوبت تنه بیک یه قرقیچه نهیمه ای ای ای ای ای
عقدر ایدکاری معاهده ستر وطن دویل علیه ایدیوند خان
اویلوب و ایاع منزه طرفند هرچله دکونغه مراعات او نکنده یه
هشت ایلید و لیاع مرور جانبدن معاکده شرط و نهضه مخالف
حرکت و قع بویلرای سچ جلوون مطبخ ایلاره طرف
دولته ای همتم اولنه و کذلک تو نس طرابیس هنری خان
دغی معاکده دی سارع اولیچی تدریجه شرط و قیود معاکده
در دهات علیه من ختم و مریور مین بعد ای ای ای ای ای
نفع خل طریا ای دن مصون و مخفی ای ای ای ای ای
صرف هشت ای هنر و خارقی خ و هر کند جواز و ریز ایدک زنچی
و بجادت خسوسیهون مخالمه و عقدا و لanan مواد شرط نه
ت هم بری طریفند هر لندکه هشکی هرچیز همیزراهه
الله هر طرفند خلاوه ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای
بید ای عقد و تهید اولان نشونه مواده و خود عد هرچه طرفی ای ای
نویزند بوئی طرفند خیزو ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای

کو تو رمله لذم کلور ایپ و اصل ولد فارزنه او بلجنده او لکت
امنا و عقل دانماهی اینه او لکن ادا نگرمه زینه علی بعد متعاج
من بودن بکر کر طلب بلدر و اشیا و امتعه هرمودی دبلکی
محمد کو تو رکه کارینه دمی متعاجت او نیزب من بعد رسید رو بر آن امر
کذ ولدن برشی طلب و نیزه امتعاج طائمه کی او لکن ویرجت
ستا علیه چشم کی اکنیان متاع جلط ایجه رک در کرته ایندی
اسوچ بخاریکه امتعه زینه دکرها سندن زناده بختن ایچیوب
درکه برایز قدر و الو حمد ایجاب ایدن کرکن اثر اونا ایکنی
آنده اسوج سعینه رندن بری مالک محمد سه م اسکله در زند
بریند یا شد فون بمعنی کنیا و امتعه خواه طلبه اخراج و معینیف
را که تایم او لذورن دضا بینا چیز نا میل سرخه اینه اسوج
اسوچ کیار بند خیلی بعد کرده کاری و آدیب کونزد پلر کرکه
آنکه حکومتی همیشنه ایله ایچیوب و بیعا بیلدیکی اشیانک
کرک و برد که رکه همان چفار مدنی خشایانه دن کر طلب اینیزب
اوی اشیا کی اخزمی نفل یلند دمی متعاجت اویچی و سچ بیلدت
را که تایم او لذورن دضا بینا چیز نا میل سرخه اینه اسوج
اسوچ کیار بند خیلی بعد کرده کاری و آدیب کونزد پلر کرکه
آنکه حکومتی همیشنه ایله ایچیوب و بیعا بیلدیکی اشیانک
سیقور ادا ایله و خوش تو ریخی خصوصه سارسته ایله ایله
ساده اسچ بیلدت دمی جاروا و د و طا نه غیره مالک
میرسد من باروت و دوزکوند واله حبیدن ما عدا منو عاتی
اده ملیان سازه من ایچیوب کی بینه خیلی اینکه کسنه حلفت ایله ۵۰
وی ادیچنی ماده اسوج ایلکاری تا جریان حما بایخون مالک
حرج رسه من نسب و تعیین ایلکاری و قنواری جلسه اینیزب
واویزی هر یکنیوب ایلکاری و هر فنقوله دعوا ریخی او هر ایله
سعاد عقد عضله اونیزب اسوج ایلکاری معوضه استاده کو بیله
اون در ریخی ماده اسچ بیلدون بی میلان اولور ایلسان اوله
اصبحونکه اینه ایله ایله دلکن اینه ایچیوب دن آخر کنسته
متاعی ایلیخیات و ظاهر و مفعع اولور ایله مقوله آخونک اولکت
اشیا آنیب مکلات سوچه صاحب اینه ایصال اونی ایچیوب
ویا قنون کوله زنیم اوله اون بشیخی ماده فرانینه و المکانه
ندلکلیه و علوف سازه دنکه بیع و نزاری نجیس ایچیوب عتاد

اینده هر محراب و سا طبله مذکور و معلم مسند می باشد
و اسد قوب و اسخان باید فرآورده تقویت اولاد فرق اول
سویل کون مواد آینه ناصفه و خیره بمحبوب دهنی باشند نشان
عالیشان عهد در عجائب از قلوب و دینز ای سقراط اولاد است
مواد آینه دهنی روحی و غیر طولیوب برتری و کوکلی بودند
وارایند حضرت آنده جل شناز نک اسم شرفی باد و افجه
حام کنیت و فخر ام سبلن محمد لکم طلاق منی آنده شفیع و سلم
حضرت پنهان مهارت کنیت الگر کتابخانی ایراد ایده و ب شنیده
کریمه حضرت و احمد صفات معتمد و قاعده هر قصه تاجداران
و فاعیت اورده عهد و میانه انده رزک مآدامک آنلوك
ظرفند ذکر افغان موذک و بوندی بخدمت و بردازیده
و کلکی طوفی رضا زیر فرآورده اول آن مواد آینه نک هر کجا
شرط و قدر یه وصله و ملخک موکبی و عمود یه کا بنیتی
مرعایتی و یونیک خلاصه وضع و حریکت صد و راینه طوفانی
پادشاه امازون و اخلاقه سعادت اتفاق هر زدن و کلکی
عالیقامت و سازمیران صاحب اهل حتشام و امراء
دوی اگه حزم و عنوان ای کرنیت انجام گردند و چشم عویضی
در شرقیاب اول کون طولانی خدمتمن بر قریه خلاصه سمعان
غم و حریکت ایله خیریه ای او سرکش هر رسان کند شمع
مرعن و قلت وال ف تبت